

[Axel Sørensen.]

enkelte vil synes, at den forøgede arbejdsindsats, der har krævet hårdt legemligt arbejde, slitage på tøjet, forøgede udgifter til kost med videre, er blevet dårligt honoreret, når billetten med den forøgede skat kommer ind ad døren. Resultatet bliver, at det ekstraordinære arbejde ophører. Mange skatteydere gør sig ikke klart, at skattefradragsreglen de efterfølgende år vil udligne virkningerne af den forøgede skat i det første år efter et enkelt års merindtægt.

Til trods herfor har der tidligere med henblik på det første års beskatning af en øget indkomst været fremsat forslag af forskellig art her i tinget, og ved behandlingen af forslaget til en skattereform har det radikale venstres ordfører, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, foreslået, at i de tilfælde, i hvilke der er tale om en merindtægt på 1 000 kr. og derover, skulle man kunne fritages for skat af en trediedel heraf. Hvis en skatteyder, der har en normal indkomst på 12 000 kr., får denne forøget med 2 000 kr., vil skatten af merindkomsten udgøre 1 000 kr. det første år efter de gældende regler, medens den efter det radikale venstres forslag det første år vil blive ca. 600 kr. eller meget nær ved den normale beskatning, som gennemsnitlig udgør 487 kr. over en 5—6-årig periode.

I dag foreligger til behandling et fællesforslag fra venstre og det konservative folkeparti. Det har til formål at mindske beskatningen af indkomststigningen i det første år. En sådan tanke kan det radikale venstre tiltræde, men jeg tør ikke tilråde, at man søger spørgsmålet løst ad den her anviste vej. Jeg tror overhovedet ikke, man kan nå til en virkningsfuld løsning på denne måde. For det første vil det være en hindring herfor, at hver enkelt skatteyder, der vil benytte sig af loven, skal henvende sig til skattemyndighederne. Det vil i praksis kun blive et mindretal af dem, der kan have fordel af forudbetalingen, som i realiteten vil benytte sig heraf. Navnlig de mindre og mellemstore skatteydere, der som oftest har hårdt brug for årets indtægt til at klare dagen og vejen, vil sjældent kunne benytte sig af adgangen til at forudbetale skatten for det følgende år.

Dertil kommer, at lovforslagets bestemmelser vil give anledning til en stærkt forøget administration. Alene den vejledning af den enkelte skatteyder, som forslaget pålægger kommunerne at yde, vil få administrationen til at svulme op. Vi skulle jo nødig nå dertil, at lovgivningen bliver således, at kun et ganske ringe antal af landets skatteydere selv er i stand til at udfylde deres selvangivelse. Regnskabet med forskudsbeløbene vil kræve meget arbejde, og lovforslagets bestemmelser om, at kommunerne skal oprette bank- og sparekassekonti for de skatteydere, som forudbetaler for megen skat, hvorfra beløbene igen skal tilbageføres til nedskrivning af følgende års skatter, vil betyde et administrationsapparat, som går i retning af kineseri, og som forekommer helt afskrækkende.

De i lovforslagets bemærkninger anførte eksempler er i det hele taget så indviklede, at de er næsten uforståelige; jeg tror, at forslagsstillerne efter nærmere eftertanke bør opgive lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Anders Andersen antydede, at lovforslaget ikke medfører et stort og tyngende apparat, men jeg har den modsatte opfattelse. Jeg havde håbet, at det ærede medlem, forinden han udtalte sig herom, havde rådført sig med nogle af sine meningsfæller blandt de kommunale ligningsmyndigheder; de ville sikkert have kunnet gøre ham forståeligt, at dette skulle han se at holde sig fra.

I stedet for at vedtage dette forslag tror jeg man bør støtte det af det radikale venstre i skattereformudvalget fremsatte forslag til løsning af det samme problem. Vort forslag er enkelt og let forståeligt, og det vil medføre en minimal administration, medens det resultat, der er tilsigtet, i alt væsentligt kan opnås. Jeg anbefaler, at vi i skattereformudvalget sætter kræfterne ind på, at forhandlingerne kan føre til et resultat vedrørende det forslag, som vi har stillet.

Alfred Jensen: Jeg kan som de øvrige ordførere begynde med at erkende, at der er et problem vedrørende merindkomstbeskatningen, og jeg kan fortsætte med at sige, at kommunisterne er enige i, at